

Jednom davno, baš prošli tjedan
ili

Crvenmarica

Katja Grcić

Godina proizvodnje: 2018.

Broj ženskih likova: 6

Broj muških likova: 3

Autorska prava: sva prava pridržana

Lica:

(Crven)Marica

Ivica

Majka

Otac

Liječnik

Vještica

Djevojke

Lovac

Vuk

Glas

Bakica

Jednom davno, baš prošli tjedan...

Majka trpa varivo djeci u tanjure. Ivica se igra s hranom, MARICA negoduje da joj je previše.

MAJKA (Marici): jedi!

MARICA: ali kad nisam gladna

MAJKA: kako nisi gladna?

MARICA: pa lijepo, nisam

MAJKA: užasno si bezobrazna. znaš li ti koliko danas košta hrana i koliko sam vremena potrošila da ovo skuham? ispričat ću ocu kako se ponašaš, a onda znaš što slijedi...

Ivica se zlorado hihoće i gleda prema sestri

MAJKA: a što, ni ti nisi gladan?

IVICA: meni je trening za pola sata, trener nam je rekao da ne smijemo trenirati na pun želudac

MAJKA: pa dobro, šta je vama? druga bi djeca bila zahvalna...a vas dvoje...

Marica jede na silu, sporo i nevoljko.

IVICA (ustaje od stola): moram se spremić za trening. jel me stari vozi?

MAJKA: ne vozi. na poslu je.

IVICA (snuždeno): zašto on uvijek radi?

MARICA: oćeš ti platit kredit ovaj mjesec?

IVICA: jel tebe ko šta pita?

MAJKA: sestra će te otpratit

IVICA: ajme

MARICA: ali mama! ja imam dogovor! ne mogu ga ja pratit

MAJKA: nemaš ti nikakav dogovor. pojedi do kraja.

Marica prebire po tanjuru. Ivica sprema kimono u torbu.

IVICA: ja ne bi da me ona prati

MAJKA: šuti i spremaj se

Marica odloži žlicu. Nije pojela niti pola. Majka je prvo promatra, zatim ustane, uzme tanjur s varivom i izlije joj ga na glavu. Marica ostane skamenjena i bez riječi. Ivica se prestane hihotati.

Hodaju jedno uz drugo. Marica zamišljena, Ivica rastreseno skrolajući po mobitelu.

IVICA: ona je skroz luda

MARICA: znam

IVICA: stvarno nije normalna

MARICA: tu se ništa ne da učiniti

IVICA: možemo pobjeći

MARICA: a kud bi ti pobjegao molim te

IVICA: štajaznam. u Irsku?

MARICA: a što ima u Irskoj?

IVICA: pa ne znam, vidio sam da svi tamo bježe

MARICA: ma daj molim te

IVICA: ti baš nisi za pustolovinu

MARICA: meni je svaki dan pustolovina

IVICA: pa dobro, nije nam ni tako loše. imamo krov nad glavom, imamo šta za jest...

MARICA: da su krov nad glavom i hrana u tanjuru sve što nam treba, sirotišta bi bila najljepša mjesta na svijetu

IVICA: meni se ne ide na trening

MARICA: pa što si se uopće upisao

IVICA: nisam se ja upisao, oni su me upisali

MARICA: daj ne izvolijevaj, moj trening je čišćenje stana

IVICA: nisam ti ja kriv što si žensko

MARICA: ideš na mlataranje i gotovo

IVICA: nije to mlataranje nego nan-budo, sofisticirana tehnika napada i obrane

MARICA: dobro dobro

IVICA: chikara-da, yuki-da, shinen-da

MARICA: ne zanima me, što-god-da

IVICA: snaga, hrabrost, samopouzdanje

MARICA: da ih nisi putem izgubio?

IVICA: a da nisi i ti?

MARICA: ako te ja dohvatim, nema tog nan-buda koji će te spasiti

IVICA: znaš da je psihologica rekla staroj da se mene ne smije mlatit

MARICA: samo zato što pišaš u krevet, koja nepravda. da barem i ja pišam u krevet

IVICA: pa potrudi se

MARICA: probala sam, ne ide. ja se uvijek upišam tek nakon što me stari prebije

IVICA: baš nemaš sreće

MARICA: znam, što se može. a dobro koja je ovo sad ulica? nije mi poznata...

IVICA: kako ne, ovo je... hm

MARICA (*nabada po mobitelu*): pojma ja nemam gdje smo mi

IVICA: meni se sve ulice i zgrade čine iste

MARICA: i meni

IVICA: ali zar ne bismo mi trebali bit' u šumi

MARICA: to su ove stare verzije dok je još bilo šuma

IVICA: znači sad se po novome izgubimo u gradu?

MARICA: da

IVICA: ali šuma ima svoju simboliku

MARICA: pa i grad ima svoju simboliku

IVICA: koju?

MARICA: ne znam, izguglat ću

IVICA: jel ti sad stvarno guglaš grad?

MARICA: evo guglam beton simbolizam

IVICA: i šta kaže?

MARICA: kaže betonska građevina ili kuća od cementa - uvjerenje da je neki dio tvog života stabilan i čvrst

IVICA: meni ni jedan dio života nije stabilan i čvrst

MARICA: jasno, to znamo. ali barem treniraš. možda ti se iz tijela primi u neke druge sfere

IVICA: mora da će se primit sad kad smo se izgubili

Marica počne prebirati po mobitelu.

IVICA: najbolje da se mi vratimo doma

MARICA: ne dolazi u obzir, skužit će da nismo bili na treningu, a tek onda sam najebala. s tim da više ni ne znam kojim putem natrag... ti naravno nisi bacao kamenčiće...

IVICA: kakve kamenčiće?

MARICA: jer samo blejiš u taj mobitel, ko i obično...

IVICA: daj sjaši! što ih ti nisi bacala? zašto se podrazumijeva da muško mora bacat kamenčiće? di to piše?

MARICA: tako su zapisali!

IVICA: ma ko je zapisao? nije mene ni'ko zapisao...

MARICA: braća su zapisala

IVICA: čija braća? moja nisu!

MARICA: ajme što si naporan

IVICA: znaš šta, odo' ja svojim putem, a ti si nađi nekog drugog da ti baca glupe kamenčiće

MARICA: debilu, izgubit ćeš se!

IVICA: briga me, već sam izgubljen! sad me barem ti nećeš više gnjaviti...

MARICA: ma daj, Ivica, stani... mislim da to nije dobar put... Ivica!

Ivica odlazi svojim putem. Marica ne zna što da radi. Ukopa se u mjestu.

Marica nailazi na nepoznatog frajera koji sjedi na zidiću.

VUK: alo mačko, jel ti treba prijevoz?

Marica šuti, pravi se da ga ne čuje.

VUK: alo koka, a iz koje si ti priče?

Marica i dalje šuti.

VUK: alo ribo, što si tako mutava?

Marica se dvoumi.

MARICA: to što radiš je kažnjivo u nekim zemljama

VUK: hahaha, što to? ponudit prijevoz zgodnoj curi?

MARICA: cat calling. kažnjivo u Belgiji, Kanadi, Americi...

VUK: ne koristim tuđice, sorry. to kod nas niti postoji, nit' je kažnjivo. nismo u Belgiji, ni u Kanadi, a bogu hvala ni u Americi... još najbolje da je kažnjivo malo se zezat sa zgodnim curama

MARICA: svi uvijek kažu da su se zezali

VUK: a dobro, a što si ti? neka prevoditeljica?

MARICA: s hrvatskog na hrvatski

VUK: blago meni. dobro, hoćeš mi sad kad smo se sprijateljili reći kamo si krenula?

MARICA: zna li itko kamo je krenuo?

VUK: nismo li svi krenuli na isto mjesto? samo se neki usput zadrže u bolnici. neki kraće, neki duže. neki se mirno sami dovezu, drugi stignu u dramatičnim okolnostima.

MARICA: lijepo si to sažeo

VUK: volim sažetke

VUK: slušaj, ako znaš kamo si krenula, mogu te odbacit, auto mi je tu blizu

MARICA: a ako ne znam...

VUK: a ako ne znaš, isto te mogu odbacit, auto mi je tu blizu

MARICA (*smješka se*): jako ste ljubazni gospodine...

VUK (*pruži joj ruku*): ...Vuče

MARICA (*pruži mu ruku*): drago mi je

VUK: a tek meni

Ivica leži na aparatima u bolnici. Roditelji razgovaraju s liječnikom.

MAJKA: ali on je bio krenuo na trening prije trinaest godina

LIJEČNIK: gospođo, ne znam ja kamo je on bio krenuo, ali nama su ga dovezli s trinaest promila alkohola u krvi...

MAJKA: a sestra nije bila s njim?

LIJEČNIK: ne

MAJKA: ne mogu vjerovat! neodgovorna tuka! a to joj je bio jedini zadatak, da se pobrine za njega...

OTAC: smiri se, molim te, nemoj sad tu radit scene pred ljudima

LIJEČNIK: zadržat ćemo ga još neko vrijeme dok mu se stanje ne stabilizira

MAJKA: ali više nije u životnoj opasnosti?

LIJEČNIK: ne. osim što smo mu pronašli i kamenčiće u bubrezima.

MAJKA: o bože! pa kako se to dobije?

LIJEČNIK: ne znam gospođo, neke su stvari ipak zapisane.

OTAC (*pruža mu vrećicu na crveno bijele kvadratiće*): evo primite mali znak naše pažnje

LIJEČNIK: gospodine, mito ne primam (*ispod glasa*) ispodpettisućaeura, nemojte se sramotit. doviđenja.

MAJKA: jesam ti rekla?

OTAC: pa ja sam samo htio... nisam ja htio... kakav mito? to je trebala biti lijepa gesta...

MAJKA: da bi mogao trgovati lijepim gestama prvo moraš biti u igri

OTAC: kakvoj igri?

Majka ga gleda s prijezirom i vrti glavom.

OTAC: uvijek sam mu govorio da se kloni lošeg društva. sve je to društvo krivo...

MAJKA: tako je, društvo i ona dvojica što su nas zapisala

OTAC: nije mene nitko zapisao

MAJKA: to ti misliš

OTAC: opet si zajedljiva

MAJKA: nisam zajedljiva nego iskrena

OTAC (*plačnim glasom, nadvije se nad Ivicu*): bože moj, a što ako smo negdje pogriješili?

MAJKA: tko kaže da smo mi nešto pogriješili? nas su samo dopala zločesta i neposlušna djeca, to je takva bajka. i publici je sve jasno, pogledaj kako klimaju

OTAC: ti si uvijek tako sigurna u sve

MAJKA: za razliku od tebe

OTAC: ma nemoj

MAJKA: ma moj

(...)

odlaze iz bolnice uz „ma nemoj – ma moj“ nadmetanje

Vuk i Marica u krevetu.

VUK: jel ti bilo dobro? 'oćeš još?

Marica odmahne glavom.

VUK: i bolje ti je

Oboje šute neko vrijeme.

MARICA: ej, a što kažeš na to da ti mene spasiš?

VUK: od koga?

MARICA: od mene.

VUK: hm, a kako si to zamislila?

MARICA: pa dosta dobro. u stilu, ti dođeš i spasiš me, budeš recimo sve o čemu sanjam.

VUK: dobro, a kako da ja znam o čemu ti sanjaš?

MARICA: pa pitaš me

VUK: a joj, ne da mi se to

Marica šuti. Odsutno gleda u jednu točku.

VUK: nisi se valjda sad naljutila?

Marica odmahne glavom.

VUK: ne izgledaš mi tako

MARICA (*ustane i krene se oblačiti*): ne, ne, sve je u redu, stvarno

VUK: ou-kej

Marica se odjene. Vuk slavonski leži na krevetu s rukama ispod glave.

VUK: meni se ipak čini da si se naljutila

MARICA: sve je u redu, ne brini

VUK: dobro, a zašto onda odlaziš?

MARICA: pa zato jer smo obavili što smo imali

VUK (*ironično*): kako smo samo hladni i odrješiti

MARICA: daj me pusti

VUK: znači iskoristila si me i sad me odbacuješ ko staru krpu samo zato što sam rekao da mi se ne da slušati o čemu ti sanjaš

MARICA: jel sad ide onaj dio u kojem se ja tebi opravdam i ispričavam iako si ti taj koji se ponaša kretenski?

VUK: je, sad je taj dio

MARICA: ok. evo oprost, stvarno mi nije bila namjera povrijediti tvoje osjećaje. ne želim da pomisliš

kako te iskorištavam...to bi baš bilo ružno, ne želim to

VUK: e pa ako ne želiš onda se vrati i popuši mi

MARICA: e, a jel sad ide onaj dio u kojem ja tebi pušim naivno misleći da ćemo poslije možda otići na kavu ili u šetnju i da ćeš me ti zagrliti i sa zanimanjem pitati kako sam i o čemu sanjam

VUK: je, sad je taj dio

MARICA: a joj, ne da mi se to

VUK: ma daj, ne zezaj, dobar je taj dio, vidjet ćeš, dođi

MARICA: nešto su ti odjednom velike oči

VUK: da te bolje vidim ljepotice

MARICA: a i uši su ti naglo sve veće

VUK: da bolje čujem o čemu sanjaš draga

MARICA: a i ruke su ti, čini mi se, sve veće i veće

VUK (zgrabi je i povuče natrag u krevet): da te bolje dohvatim!

MARICA (*opire se*): pusti me!

Marica se otima, stvari su na granici silovanja.

VUK: ne ljuti se, ružna si kad se ljutiš

Marica ga snažno odgurne.

VUK (*pusti je*): evo, evo puštam te, idi, slobodna ko ptica

Marica rezignirano leži.

VUK: što je sad? sad kad te puštam, sad nećeš

MARICA (*okrene glavu prema njemu*): čak su ti i usta odjednom veća

VUK (*šarmantno*): to da te bolje liznem

Vuk joj se spusti između bedara. Ona uzdiše.

VUK: vidiš kako možeš biti dobra djevojčica kad se potrudiš

Vuk i Marica na partiju u Vještichinoj kući(ci). Kućica je sagrađena od šarenih tabletica i prahova, raznovrsnih cigara i cigareta, šarenih staklenih boca punih alkohola. Vuk halapljivo konzumira sve što mu dođe pod ruku, zabavljajući pri tom skupinu djevojaka. Marica stoji po strani i dosađuje se.

VUK (*fino slažući lajne od vrećice praha koju je uzeo iz zida*): evo moje dame, kako si složiš, tako ćeš i vući...

Oskudno odjevene djevojke se hihoću oko njega i naguravaju koja će prije povući.

DJEVOJKA 1: ti si božji dar ženama!

DJEVOJKA 2: da nema tebe, mi si nikad ne bismo tako lijepo složile

Ostale djevojke se hihoću.

VUK: ajmo ajmo, moje dame, nekog reda mora biti...u vrstu!

Djevojke se postroje uz hihot i došaptavanje. Kako koja povuče lajnu, tako je Vuk veselo pljesne po guzici. Marica stoji sa strane i promatra, sve dok je netko ne potapša po ramenu.

IVICA: Marice?

MARICA: Isuse bože! Ivice!

Marica zagrlj brata.

MARICA: koliko te dugo nisam vidjela! što ti tu radiš?

IVICA: to bi ja tebe trebao pitat...

MARICA: ma tu sam s jednim prijateljem...

IVICA: ma daj?

MARICA: ma da...

IVICA: pa gdje ti je taj prijatelj?

MARICA (*ogleda se*): ma tu je negdje...

Nedaleko od njih Vuk i njegov harem se raskalašeno zabavljaju.

IVICA: dođi, popijmo nešto, bit će nam bolje

MARICA: jesi siguran?

IVICA: da jesam siguran, kakve su ti to replike Marice

MARICA: u skladu s radnjom debilu

Ivica uzima boce iz zida i mućka im pića.

IVICA: da znaš kako mi je bilo gadno nakon operacije i bolnice, starci su me stalno nadzirali, ko udba jebote, pa onda ko fol neko odvikavanje, jedva sam ih se riješio, sad sam svoj čovjek - jedan frend i ja imamo jedan mali biznis, dosta unosan, možda pinku ilegalan, ali sestro moja, sad sam sam svoj gazda!

nazdravimo! živio naš balkanski kapitalizam!

MARICA (*nevoljko uzima čašu*): ne pije mi se baš, ali.... daj pričaj, kakav biznis...

IVICA: ma pusti, pusti. pa nećemo valjda sad o poslu! pričaj ti meni što ima, kad se udaješ?

Uto Vuk priđe Marici s leđa, zagri je i poljubi u zatiljak.

VUK: ko je moja ljubimica, ko?

MARICA: Vuče, ovo je moj brat, Ivica. Ivica ovo je Vuk.

Vuk pruži ruku.

IVICA (*gura ruke u džepove*): Vuk kažeš, krasno ime

VUK (*drsko*): staro-malezijsko

IVICA: to sam i mislio, Malezija do Tokija, ha?

VUK: a što bi ti? Malezijce na vrbe?

IVICA: i druga stabla su ok

Vuk nasrne na Ivicu. Počnu se tući.

MARICA: prestanite! idioti!

Vuk ugrize Ivicu. Ivica odnekud izvuče nož.

IVICA: rasporit ću te, majke mi

Vuk ustukne.

IVICA: a onda ću te napunit kamenjem i bacit u prvu rijeku

VUK: ti nisi normalan stari

Vuk popravlja odijelo i frizuru.

VUK: a i radnju si sad skroz sjebao

IVICA (*pogleda djevojke natiskane Vuku iza leđa*): bitno da su tebi sve ovce na broju

IVICA (*Marici*): od svih ti baš njega

Ivica odlazi.

MARICA: a šta to tebe briga? vrijeda ti nacionalne osjećaje?

IVICA: ko da mi nemamo svojih vukova...

MARICA: debilul!

IVICA: ...što piju na izvoru vodu

Ivica sjedi s vanjske strane kućice i u miru si slaže lajnu. Odnekud začuje nepoznati ženski glas.

VJEŠTICA: jel ja to vidim neku ručicu? to netko šmrče moju kućicu?

Ivica rukom sakrije prah na stolu. Starija žena, vrlo zgodna, izađe pred njega. Kada j ugleda, makne ruku, vidi da je to domaćica zabave.

IVICA: ja sam čuo da je konzumacija dozvoljena... u neograničenim količinama...

VJEŠTICA: dobro si čuo... nego reci, dijete drago, kako si ti dospio na moju zabavu?

IVICA: šapnula mi je ptičica

VJEŠTICA: hahaha, tako dakle

IVICA: i dobro mi je šapnula. ovo je sigurno najbolji party u gradu

VJEŠTICA: pa hvala ti, uvijek se potrudim

IVICA: prati te dobar glas

VJEŠTICA: a svi znamo da ništa nije važnije od toga

IVICA (*pruži joj ruku*): Ivica, drago mi je

VJEŠTICA: Vještica, meni još draže

IVICA: oduvijek sam imao fetiš na vještice

VJEŠTICA: ma daj?

IVICA: da, da, baš su mi hot

VJEŠTICA: vidiš ti to, a meni se oduvijek sviđaju tako slatki dječaci poput tebe

IVICA: eto, imamo sve uvjete za ljubav na prvi pogled

Vještica se zavodljivo nasmiješi.

VJEŠTICA: čujem da si maloprije radio probleme

IVICA: krivo si čula

VJEŠTICA: mora da te nisu dobro odgojili

IVICA: možda mi malo discipline ne bi bilo na odmet

VJEŠTICA: misliš?

IVICA (*nezainteresirano, skrolajući po mobitelu*): možda bi me baš ti mogla dovesti u red

VJEŠTICA: to mi je uža specijalnost

IVICA (*podigne pogled*): što točno?

VJEŠTICA: pa ono, kažnjavati nestašne dječake poput tebe

IVICA (*ironično*): uuu sad si me baš zaintrigirala...

VJEŠTICA: ali ako želiš moje disciplinske mjere, morat ćeš me bolje upoznati

IVICA: obožavam se upoznavati

Ivica ušmrče jednu od dvije lajne koje je složio. Rukom da znak Vještici da je druga za nju.

VJEŠTICA: i djeluješ tako

Vještica ušmrče ponuđenu lajnu.

IVICA: ja mislim da ti uopće nisi tako opasna kao što izgledaš

VJEŠTICA: a ja mislim da ti uopće nisi tako nestašan kao što izgledaš

Oboje se nasmiju.

IVICA: moramo se bolje upoznati. da vidimo tko je u većoj zabludi...

VJEŠTICA: slažem se

IVICA: imaš neku sobu za upoznavanje tu u blizini?

VJEŠTICA: kako ne, imam ja nekoliko soba za upoznavanje...

IVICA: pa što čekaš, vodi me

VJEŠTICA: nisam još sigurna koliko si ti dobra investicija

IVICA: hahaha a što mi fali?

VJEŠTICA: pa nekako si mršav

IVICA: a ti voliš nabildane?

VJEŠTICA: svi vole dobro meso...

IVICA: znaš, kad sam bio mali trenirao sam nan-budo

VJEŠTICA: ne vidi ti se

IVICA: *to je sofisticirana metoda obrane i napada*

VJEŠTICA: jako si sofisticiran bio maloprije

IVICA: čuj, nisam ja kriv, tako su me zapisali

VJEŠTICA: previše si zapaljiv

IVICA: ali ako se voliš igrati s vatrom...

Ivica se mangupski smiješi, Vještica ustane, da mu znak da je slijedi. Ivica krene za njom.

Marica i Vještica sjede u kafiću i piju kavu.

VJEŠTICA (*Marici*): I? što je bilo dalje?

MARICA: a što da ti kažem, nisam bila toliko glupa da ostanem s njim, ali nažalost ni toliko pametna da ga se riješim...

VJEŠTICA: pa dobro, na čemu ste sad?

MARICA: ne znam

VJEŠTICA: kako ne znaš?

MARICA: pa eto, ne znam

VJEŠTICA: draga moja, kad s ljudima ne znaš na čemu si, to znači samo jedno

MARICA: a to je?

VJEŠTICA: a to je da su te, za slučaj da im zatrebaš, pohranili na jednu od policia

MARICA: mhm

VJEŠTICA: a na tebi je, draga moja, hoćeš li preuzeti ulogu artikla

MARICA: ma ne znam, komplicirano je. ali ašla sam posao, znaš. i to je nešto.

VJEŠTICA: ma daj? super

MARICA: pa je. i onda sam našla još jedan, pa još jedan, pa još jedan i sad konačno zarađujem dovoljno da mogu odseliti od Vuka

VJEŠTICA: a zašto ne doseliš kod nas? i fino uštediš na stanarini?

MARICA: hm, nije mi to baš palo na pamet...

VJEŠTICA: zašto ne, pa kuća je ogromna. Ivica je, znaš i sama, uvijek u poslu

MARICA: ma joj, ne znam...

VJEŠTICA: ma daj, pa nas dvije smo sad praktički obitelj

MARICA: hvala ti, stvarno. moram razmislit...

VJEŠTICA: što se tu ima razmišljati? bit će nam super

MARICA: ma ne znam, radije bih si nešto unajmila

VJEŠTICA: dosta glupo. nudim ti da useliš besplatno, ali izgleda da ti baš hoćeš plaćat rentu. to ti plaćaju samo najveći luzeri draga.

MARICA: a čuj, koliko je znam, ništa nije besplatno

VJEŠTICA: kako ne. ali da bi mogla uživati u besplatnim sadržajima moraš ući u igru.

MARICA: koju igru?

Jutro je, vrijeme doručka. Za stolom prepunim hrane sjede Vještica, Ivica i Marica. Ivica je na mobitelu non-stop, hrana ga uopće ne zanima, pije kavu, puši, dogovara svoje polu-ilegalne poslove. Vještica im iz tetrapaka nalijeva crno mlijeko u staklene čaše.

VJEŠTICA (Marici): taj tvoj brat, ništa ne jede...

MARICA: ah...

VJEŠTICA: mi nakuhamo, a on – uvijek negdje ide, uvijek nekamo žuri...

MARICA: zato sam ja sve deblja

VJEŠTICA: neka neka, samo ti jedi, manje će ti se vidjet bore

MARICA (žvače): mhm

VJEŠTICA: ajde molim te, nikad ti nije bilo bolje, imaš stan, hranu, ne moraš raditi ni prvi, ni drugi, ni treći, ni četvrti posao...

MARICA (žvače): mhm

VJEŠTICA: plus ja u zamjenu za ovo bezgranično gostoprimstvo ne tražim ništa

MARICA (guta): osim...

VJEŠTICA: osim šta?

MARICA: osim da radim sve što želiš da radim i mislim sve što i ti misliš i budem sve što tebi treba da budem

VJEŠTICA: pa ja mislim da je to pošteno

MARICA (žvače): mhm

VJEŠTICA: draga moja, neki ljudi cijeli dan rade za stan i hranu, a tebi je sve servirano

MARICA: koliko me pamćenje služi, ja sam sve ovo servirala, a bogami i skuhala

VJEŠTICA: zar ćemo sad brojati tko je što napravio? stvarno si sitničava jutros...

MARICA (guta): mhm

Ivica prekine razgovor na mobitelu i dođe do stola, zgrabi pecivo i ubaci ga u usta.

IVICA: moram gibat

VJEŠTICA: ali ljubavi, zar nismo rekli da ćemo danas kvalitetno provest vrijeme zajedno?

IVICA: uletila mi je neka pošiljka koju moram riješit

Vještica ustaje i zavodljivo se privija uz Ivicu. Uzima mu komad sira iz ruke i senzualno ga umače u jednu od marmelada na stolu. Zatim mu ga polako prinosi ustima. On zagriže.

VJEŠTICA: ali ljubavi, pošiljka može čekati, a tvoj užitak ne može...

IVICA (žvače): mmm

VJEŠTICA: uostalom tako mnogo radiš i stalno si pod stresom, nije li vrijeme da se malo nagradiš...

Vještica mu prstom ukloni trag marmelade s usne i pruži mu svoj prst da joj ga poliče, što on i čini.

VJEŠTICA: jer ti to zaslužuješ...

Vještica nalijeva piće u kristalnu čašu i prinosi mu je ustima.

IVICA: u pravu si ljubavi...

Ivica ispija. Marica i dalje odsutno jede. Vještica obgrli Ivicu oko struka i nježno ga vodi u smjeru kaveza s velikim krevetom u pozadini.

VJEŠTICA: znam ja što tebi treba...

IVICA: jesi sigurna?

Ivica uđe u kavez, sjedne na rub kreveta. Ispred kaveza, Vještica skine gaćice ispod svoje uske suknje i baci ih prema Ivici. On ih uhvati i poliče. Ona ulazi u kavez i zatvori vrata. Popne se na njega. Kavez se zamrača. Na drugoj strani scene Marica gura prste u usta, povraća.

Majka gleda televiziju, otac dolazi s posla.

OTAC: dobra večer

MAJKA: dobra večer

Otac se šutke presvlači i odlazi u kuhinju. Uzima hranu sa štednjaka, šutke jede.

MAJKA: kako ti je bilo na poslu

OTAC: grozno. tebi?

MAJKA: za nijansu gore

Majka zašuti. Otac žvače.

MAJKA: Ivica se dugo nije javio

OTAC: jučer me zvao

MAJKA: i?

OTAC: i ništa

MAJKA: kako ništa? šta kaže?

OTAC: ništa. pokrenuo je nekakav biznis s nekim prijateljem

MAJKA: kakav biznis?

OTAC: ne znam

MAJKA: kako ne znaš, pa jesi pričao s njim ili nisi?

OTAC: jesam

MAJKA: pa kako onda ne znaš?

OTAC: pa eto ne znam

MAJKA: naravno da ne znaš...umjesto da brineš za sebe i svoje...umjesto da znaš gdje su ti djeca, s kim se družite i što rade...

OTAC: naša su djeca odrasla

MAJKA: djeca su uvijek djeca

OTAC: onda smo svi mi djeca

MAJKA: što ti znaš o djeci? ja sam majka! ja sam glavna uloga

OTAC: pa valjda i ja igram neku ulogu

MAJKA: vrlo sporednu

OTAC (*odgurne hranu od sebe*): boli me želudac

MAJKA: pa šta. mene cijeli dan boli kičma.

OTAC: dobro, znači oboje nas boli.

MAJKA: da, s tim da tebe nekad prestane boljeti, a mene stalno boli.

OTAC: jel ovo neko natjecanje u boli?

MAJKA: jel i ja sam u vodstvu!

OTAC: ma nemoj

MAJKA: ma moj

(...)

„Ma nemoj - ma moj“ nadmetanje se nastavlja.

Ivica leži u kavezu, sretan i zadovoljen skrola po mobitelu. Marica prilazi kavezu.

MARICA: šta radiš?

IVICA: odrastam

MARICA: s time si već trebao biti gotov

IVICA: opet si nabrijana

MARICA: imaš li ti oči jebote, vidiš li što se događa?

IVICA: imam, evo da te updejtam, Vještica radi tematski party za dva dana, Saturnalije, samo probrana ekipa

MARICA: molim ostavi mobitel na tren i poslušaj me

IVICA: isuse bože kako ti smaraš ljude to nije normalno

MARICA: ne znam što je točno naumila, ali sigurna sam da nije ništa dobro

IVICA: ti imaš problem s povjerenjem Marice, u svemu vidiš neki zajeb...da ja tako razmišljam ko ti, ništa ne bi izgradio i napravio

MARICA: a što si ti to, molim te, izgradio i napravio?

Marica dođe do zasuna. Pokuša ga otvoriti, ali ne ide. Ivica i dalje nezainteresirano skrola po mobitelu.

IVICA: to je jedna od naših igrica, ne razumiješ ti to

MARICA: zaboga Ivica, daj se osvijesti...tu nešto smrdi

IVICA: wow, evo sad je updejtala i mènī...wu huuu super će nam bit...

MARICA: o čemu ti?

IVICA: juha od sluha, paté od jetre, plućica s mlincima, bedra s ražnja, bubrezi na buzaru, ragu od srca, grkljan na naglo...ajmee mousse od jagodica...

MARICA: meni tu nešto opasno...

IVICA: a u ponoć, magični prah

MARICA: tebe se ne da urazumit

Dolazi Vještica.

VJEŠTICA: Maaarice! gdje siiii?

MARICA: tuu sam

VJEŠTICA: trebaš mi

MARICA: reci

VJEŠTICA: pripremam dinner party mila, bi li mi skoknula samo po par sitnica, trebaju mi neki začini...

MARICA: zašto ja?

VJEŠTICA: a tko drugi? pa tako su te zapisali

MARICA: nije mene nitko zapisao

VJEŠTICA: to ti misliš

MARICA: ali ne osjećam se dobro, stvarno. neka mučnina...

VJEŠTICA (odrješito): slušaj, ima ta jedna bakica, živi nedaleko odavde, ima najbolje začinsko bilje u gradu. dat ću ti adresu, lako ćeš je pronać, idi prečicom kroz park i za tren si tamo

MARICA (nevoljko): mhm

Vještica joj pruža popis začina i kreditnu karticu. Marica šutke uzima jedno i drugo.

VJEŠTICA: i brzo da si natrag, moraš mi pomoći s mesom

MARICA: kojim mesom?

VJEŠTICA: najboljim mila, najboljim...hajde sad, požuri, nemoj da te uhvati noć

Marica nevoljko odlazi.

Marica u suknji ide kroz park. Na klupi sjedi prerušeni Vuk. Uokolo gredice sa cvijećem.

VUK: znaš li draga možda koliko je sati

MARICA: sedam

VUK: o, vrijeme je!

Marica se zbunjeno osmjehne.

VUK: sigurno se pitaš za što

MARICA: pa i ne baš

VUK: saznat ćeš svejedno

MARICA (odsutno): sorry žurim, pozdrav

VUK: čuvaj se lovca

Marica zastane i zbunjeno ga pogleda.

VUK: nemoj poslije reći da te nisu upozorili

Marica i dalje stoji.

VUK: znaš da su lovci ubojice i siledžije

Marica šuti.

VUK: postoje dokazi za to, informiraj se

Marica se okrene i pođe dalje.

VUK (glasnije, za njom): ti su lovci općenito mizogini

Marica ubrza, mahne mu. Vuk žustro skokne do nje, vabi je natrag da sjedne s njim na klupu.

VUK : čekaj, čekaj! ej! evo jel ti mogu nešto reć, nemoj se naljutit, ali djeluješ mi baš jako napeto. oprosti ako pretjerujem, ali... ne mogu, evo, ja moram govorit istinu kad mi nadođe...

Vuk rukom pokazuje prema klupi.

VUK: daj stani, sjedni minut, odmori, zapali (*nudi joj cigaretu*)

MARICA: hvala ti, ali jako sam u...

Oboje sjede na klupi.

VUK: žurbi? eh...kako priroda nigdje ne žuri, pa uvijek sve stigne...

MARICA: a i ne pušim više

VUK: pa dobro kad ne pušiš, jel te neko drži, idi... ali isto je tužno to kako čovjek nema vremena zastati, pomirisati cvijeće... istinski čuti drugo ljudsko biće...

MARICA (*ustane*): slažem se, potpuno si u pravu, ali eto...

VUK: evo reci ti meni kad si zadnji put zastala i pomirisala cvijeće?

MARICA (*okrene se*): da ti pravo kažem... ne sjećam se

VUK: tužno, zbilja tužno...

MARICA: jebiga, imam važnijih stvari na pameti...

VUK: baš jako tužno (*tugaljivim glasom*)... to koliko smo mi ljudi neosviješteni...ne vidimo ni sebe ni druge...

MARICA (*krene*): mhm, da

VUK: jel te mogu nešto zamolit, nemoj se ljutit molim te, evo meni za ljubav, neka danas bude taj dan

MARICA: koji dan?

VUK: taj dan kad ćeš ti stati i pomirisat cvijeće...

MARICA: jel ti mene zajebavaš? kakav je ovo dijalog? (*okrene se prema publici*) ko je ovo napisao?

VUK (*ozbiljno*): ok, ti si stvarno izgubljen slučaj

MARICA: ma dobro daj, evo pomirisat ću to tvoje vražje cvijeće! koliko dugo trebam mirisat, evo ti mi reci!

Marica se sagne. Vuk joj pride s leđa.

VUK: ma ne trebaš dugo...bitna je namjera

Vuk nasrne na nju. Svjetla se ugase. Vrištanje, grebanje, borba. Pucanj.

Bakica sjedi u svojoj kućici punoj biljaka, tinktura, kremica, napitaka i začina. Marica raščupana i prljava dolazi na vrata. Kuca. Bakica joj otvori. Marica je usporena, sve kretnje, sve rečenice koje izgovara su usporene.

BAKICA: isuse bože, dijete, što se tebi dogodilo?

MARICA (*reznirano*): ne znam

BAKICA: kako ne znaš?

MARICA: ne znam

Bakica je uvodi u kući i prati do sofe. Pristavlja čaj.

BAKA: netko te napao?

MARICA: da

BAKA: tko?

MARICA: ne znam, kao da je to bio netko poznat...

BAKA: ali si uspjela pobjeći

MARICA: samo zato jer je naišao lovac.

BAKICA (*donosi joj čaj*): a da, sad im je sezona lova. pa dobro mila, sad si na sigurnom.

MARICA: nisam baš sigurna

BAKA: ne brini, spasila si se

MARICA: ne osjećam se spašeno

BAKA: a kako se osjećaš?

MARICA: ne znam. uplašeno, poniženo, nemoćno. sram me je.

BAKA (*prigrli je*): dijete drago

MARICA: tako sam glupa i naivna... trebala sam... nisam trebala...

BAKA (*nutka je čajem*): popij, umirit će te

MARICA: moram natrag

BAKA: ništa ti ne moraš. sklopi oči, lezi, odmori.

Marica popije gutljaj čaja. Legne. Iz džepa jakne izvuče papirić s popisom začina. Pruži ga baki. Baka ustane i priđe polici sa začinama. Čita popis i izvlači začine.

MARICA (*s kauča, malaksalo*): jel primete American?

BAKA: naravno

MARICA (*pruži ruku s karticom*): odlično

BAKA: nemam ti majčine dušice

MARICA (*tonući u san*): a valjda može i bez nje

Bakica slaže začine u vrećicu. Marica zaspe.

Marica se vraća u vještichju kućicu. Vještica sjedi za stolom punim posuđa – lonci, tave, blender, kutlače, daske, noževi. Skrola po mobitelu.

VJEŠTICA: dobro gdje si ti do sad!?

MARICA (*umorno*): nešto mi je iskrsnulo, nisam mogla prije... oprosti...

VJEŠTICA: jel ti znaš koliko sam ja uglednih i važnih ljudi pozvala sutra? jel ti znaš koliko mi je ta večera važna? pa jebemu mater! jel tebi jasno da ću ja sad cijelu noć morat radit, a sve samo zato jer si ti neodgovorna i nezahvalna!

MARICA (*pokunjeno*): nije bilo majčine dušice

VJEŠTICA: i što je to tako važno iskrsnulo, baš me zanima... lijepo te zamolim da budeš brza i ovo mi je hvala... za sve... zaslužuješ takvu peščurinu, ali (*okrene se prema publici*) s obzirom da nas tu gledaju neki ljudi, suzdržat ću se

MARICA: gdje je Ivica?

VJEŠTICA: odmara

MARICA: od čega?

VJEŠTICA: od tebe. ali ne boj se, uskoro će doći i tvoje vrijeme da se odmoriš, naodmarat ćeš ko nikad do sad! a s obzirom na ovaj stres što si mi ga priuštila, mislim da bi bilo u redu da mi u vezi nekih stvari sad budeš posebno susretljiva

MARICA: kojih stvari?

VJEŠTICA (*uzima papirić sa stola i čita tonom nabranja*): dakle, treba mi... komad pluća...

Marica je gleda u nevjerici.

VJEŠTICA: ...jedno bedro

Marica ustukne. Napravi korak unatrag.

VJEŠTICA: gluteus maximus

Pa još jedan.

VJEŠTICA: sedam do osam prstiju, dio jetrice, jedan bubreg, grkljan... može cijeli, oka... oba i ako nije problem, srce

Marica se ukoči.

VJEŠTICA: šta je sad? kakva je to faca? nisi li ti rekla da ništa nije besplatno?

MARICA: molim?

VJEŠTICA: draga moja, moji posebni gosti očekuju poseban meni

MARICA: ljudetinu?

VJEŠTICA: teško je danas biti inovativan.

MARICA (*odrješito*): ja ne želim biti tvoja inovacija.

VJEŠTICA: stani, stani malo, razmisli - nisi li oduvijek čeznula za tim da budeš posebna? ne vidiš li da ti je

ovo životna prilika? razmisli malo...

MARICA: evo razmislila sam. rado bih zadržala svoje organe i udove. i ostala obična.

VJEŠTICA: znala sam. nezahvalnice jedna, a toliko sam toga učinila za tebe.

čovjek ti da mali prst, ti uzmeš cijelu ruku... i sad kad ti nudim nešto o čemu drugi mogu samo sanjati... ti nećeš. nevjerovatno.

Vještica rezignirano sjedne na stolac i počne jecati.

VJEŠTICA: i što sad jadna ti sam...uvijek me svi ostave na cjedilu...

MARICA: ali...

VJEŠTICA: ti misliš da sam ja neki zlotvor, zlikovac? ako je itko ovdje žrtva to sam ja! iza mene su godine progona, lažnih optužbi, najgorih tortura i mučenja... da samo znaš što sam sve prošla...to nitko živ nije prošao, nitko!

MARICA: žao mi je, ali...

VJEŠTICA: ali sve to sad želim ostaviti iza sebe. krenuti ispočetka. biti kao svi drugi - ali posebnija, naravno. i sad kad te zamolim jednu uslugu, ti ne samo da izigraš moje povjerenje i nema te satima, nego me još gledaš s visoka... ko fol zgrožena si... (*rasplače se*) nepodnošljivo...

MARICA: meni se čini da ti malo previše tražiš...

VJEŠTICA: bože moj, prestaje li ikad ova tortura!... to mi je hvala za sve što sam vam dala... ko da ste moja krv...

Marica prvo zbunjeno stoji, zatim prilazi Vještici, grli je, pokušava udobrovoljiti.

MARICA: smiri se, daj, pretjeruješ...

Vještica jeca.

MARICA: sigurna sam da možemo naći neko rješenje...

VJEŠTICA (*kroz jecaje*): naravno da možemo, ali si ti presebična i presamoživa da ga nađemo.

MARICA: uvijek ima prostora za kompromis...

VJEŠTICA: kompromis? mrzim tu riječ! zlo mi je kad je čujem... kakav bi ti to kompromis, ha? da ja možda dam svoju jetru, bubrege i pluća, a ti recimo grkljan, prste i bedro?

Marica šuti.

VJEŠTICA: ali tko će nas onda skuhati!? tko će biti domaćica večeri? tko će pobrati priznanje i slavu? nema tu kompromisa Marice... ili me voliš ili ne... stvari su vrlo jednostavne...

MARICA: pa i nisu baš... i volim te i ne volim

VJEŠTICA: ti nisi normalna. oduvijek sam to slutila, ali sad evo mogu sa sigurnošću tvrditi. tebi stvarno treba stručna pomoć.

MARICA: a tebi koja bi kuhala ljudetinu ne treba?

VJEŠTICA (*vrಿಸne*): ja sam inovatorica! a ti? anonimna bezveznjača!

MARICA: pa neki su ljudi čuli za Maricu

VJEŠTICA: Ivica je uvijek ispred Marice, zapamti! bez njega si ništa!

MARICA: Ivica je naivan i ne kuži dosta toga

VJEŠTICA: ali zato ima sredstva za proizvodnju! a ti - nit sredstava, nit ničega. ni po jebene začine ne

možeš otići kad te se pošalje - i to ti je prekomplicirano.

MARICA: ako te baš zanima, bila sam napadnuta.

VJEŠTICA (*sarkastično*): ma nemoj?

MARICA (*ozbiljno*): ma moj

VJEŠTICA: šteta što taj napad nije uspješnije završio... možda bih ja sad u miru kuhala, a ne vodila ovu suludu raspravu... (*ustaje*) moram uzet nešto za smirenje... ne mogu više

Vještica dolazi do ormarića s lijekovima, vadi zelenu kutijicu Normabela, ispija dvije tablete, odlazi prileći. Marica ukočeno bulji u stol s posuđem i noževima.

Marica potajno telefonira, govori prigušenim glasom.

MARICA: halo?

GLAS: halo

MARICA: jesam dobila udrugu lovaca zaštitnika i spasitelja zlostavljanih žena?

GLAS: da, izvolite?

MARICA: imam opravdane sumnje da me netko želi pojesti

GLAS (*ironično i nepovjerljivo*): dooo-bro

MARICA: možete li možda poslati nekoga?

GLAS: poslati nekoga. hm, slušajte gospođo...

MARICA: nisam ja gospođa

GLAS: dobro, što god da jeste, nazvali ste nažalost sad kad je lovostaj

MARICA: što to znači?

GLAS: to znači da privremeno nemamo lovaca na raspolaganju, jer je ovo dio godine kada zakonski obustavljamo lov na divljake, divljač i divljakuše

MARICA: znači nitko mi ne može pomoći?

GLAS: nisam to rekla gospođo

MARICA: ja nisam gospođa

GLAS: čujte, i lovci se moraju odmoriti, tako je zakonski propisano. ono što ja mogu učiniti da vam pomognem i opravdam financijska sredstva koja se u nas ulažu, jest da vas spojim s našom dežurnom osnažiteljicom

MARICA: osnažiteljicom?

GLAS: da, ona vam može pomoći da prevladate osjećaje ljutnje i zamjerenja prema potencijalnom zlostavljaču te ojačate svoje samopouzdanje

MARICA: jel vi mene čujete? upravo vam govorim da me netko želi sasjeći i servirati za večeru, a vi meni pričate o samopouzdanju

GLAS: ali, gospo... dična, istraživanja su pokazala da samopouzdanje igra ključnu ulogu u borbi protiv nasilnika...

MARICA (*ironično*): ma nije moguće

GLAS: nema razloga za cinizam, ja vam želim pomoći i razumijem da vam je teško...

MARICA: dobro dokad traje taj vaš lovostaj?

GLAS: obično do trenutka dok sami ne razriješite problem. tada uglavnom nastupi obustava lovostaja i lovci vam opet budu na raspolaganju

MARICA: sjajno

GLAS: ali mi smo vam isto cijelo to vrijeme na raspolaganju i naš će vas osnažiteljski tim rado podučiti kako da negativne osjećaje pretvorite u...

MARICA: u pečenu ljudetinu!!

Kratka šutnja s druge strane.

GLAS: ... ako ste pak u strahu za svoj život, možda najbolje da što prije pobjegnute odatle...

MARICA: ali moj brat...

GLAS: što s njim?

MARICA: ma ništa...

MARICA rezignirano poklopi slušalicu.

Vještica pjevuši i potpaljuje vatru. Marica stoji na vratima i gleda je. Vještica ju ne primjećuje.

VJEŠTICA (*pjevuši*): visoke peći potpaljujem ja, (ruda se topi, s njom*) i Ivica... visoke peći potpaljujem ja, (kad sav izgori*), bit će pepela...

*tekst u zagradama se nerazgovijetno, ali melodiozno mumlja

Vještica se naglo okrene prema Marici, kao da je osjetila njezinu prisutnost.

VJEŠTICA: s kim si to maloprije razgovarala?

MARICA: molim?

VJEŠTICA: čula sam te kako pričaš na mobitel, ne pravi se luda

MARICA: ni s kim

VJEŠTICA: mhm

MARICA: što će biti s Ivicom?

VJEŠTICA: evo nje opet. Ivica će dati svoj doprinos, ne brini ti

MARICA: njega ćeš isto poslužiti?

VJEŠTICA: naravno da ne. on jedva da išta jede, samo loče i drobi se, to meso je neupotrebljivo

MARICA: nego?

VJEŠTICA: Ivicu ćemo pošmrkati! hahaha! šta kažeš na to? nije li to revolucionarna ideja? postati će jedno sa svima! svi za jednoga, jedan za sve!

Maricu hvata jeza, ali to ne pokazuje.

MARICA: dakle misliš ga spaliti?

VJEŠTICA: prvo spaliti pa onda...

MARICA: misliš da će on pristati na tako veliku žrtvu?

VJEŠTICA: naravno da ne. (*ironično*) nije on tako plemenit k'o ti

MARICA: pa kako si onda to zamislila?

VJEŠTICA: ne zamaraj se tuđim problemima

Marica se približi peći i stane je proučavati.

MARICA: a odakle ti ova peć?

VJEŠTICA: njemačka proizvodnja. najnoviji model. vrhunac tehnologije.

MARICA: a što je ovo tu?

VJEŠTICA: senzori

MARICA: a ovo?

VJEŠTICA: regulacija temperature

MARICA: aha

VJEŠTICA: vidiš tu se podešava brzina, a ovdje kilaža

MARICA: mhm

VJEŠTICA: mislim svašta se tu može spaljivati, otvor je, kao što vidiš, prostran

MARICA: nisam znala da se takvo što uopće proizvodi

Marica pokušava stati iza Vještice i gurnuti je unutra, ali se Vještica vješto izmiče.

VJEŠTICA: puno ti toga ne znaš draga moja

Marica se zagleda u nešto na stražnjoj strani peći.

MARICA: Made in Malaysia?

VJEŠTICA: bože što si dosadna i sitničava... što sad, malo outsourcinga, to svirade, (miluje peć) i dalje je to njemačka škola. a tek ovaj krasni retro dizajn iz tridesetih

Marica pokušava stati iza Vještice i gurnuti je unutra, ali se Vještica vješto izmiče.

VJEŠTICA: a i dostava je bila brza...

MARICA: mhm

VJEŠTICA: puno brža nego što sam mislila...

MARICA: mhm

MARICA: mhm

Vještica se naglo odmakne od peći i okrene prema Marici.

VJEŠTICA: znaš, sad kad sam se smirila, mogu ti reći da sam sagledala i tvoje viđenje stvari... i htjela sam ti reći da te potpuno razumijem... iako... sad me malo zabrinjava to što me planiraš gurnuti u vatru...

Marica je preneraženo pogleda.

VJEŠTICA: ali znaš, nije to ni loše. sad zapravo vidim s kim imam posla... nema kompromisa s takvima poput tebe, takvi će te uvijek zajebat, izigrat, iznevjerit kad ih najviše trebaš...

MARICA: ali...

VJEŠTICA: nema ali! (*pride Marici i uhvati je prstima za obraze*) jelo moje glavno, nemoj mi pobjeći, hahaha, znaš da to ionako nije moguće...

Vještica odlazi prema kupaoni.

VJEŠTICA: ... sve će bit' kako je zapisano.

Marica otrči do kaveza s bratom.

Marica otrči do brata koji nevino spava na velikom krevetu u svom kavezu.

MARICA: Ivica! Ivica! probudi se!

IVICA (*okrene se na drugu stranu*): daj me pusti

Marica otrči s druge strane.

MARICA: slušaj me debilule, hoće te spaliti

IVICA (*sveno*): ma o čemu ti?

MARICA: ozbiljno ti kažem

Ivica se pokrije jastukom po glavi.

MARICA: Ivica! slušaj me – moraš mi vjerovati

IVICA: bože lude žene

MARICA: da! potpuno je luda! naručila je neku jezivu peč i planira te spaliti i pošmrkati skupa s uzvancima na saturnalijama

IVICA: mislio sam na tebe luđakinjo

MARICA: Ivica pobogu, zašto bih ti lagala?

IVICA (*makne jastuk, pridigne se, iziritirano*): zato što si zavidna, zato što konačno imam super žensku, a znaš da ja volim starije, dok ti po običaju nemaš nikoga, frustrirana si i nadrkana i otkad si se doselila stalno nešto rovariš... ne znaš što bi sa sobom... eto, čiča miča gotova priča (baci se natrag u krevet) pusti me na miru sad

MARICA: gomila gluposti, to što si upravo izgovorio, čuješ li ti sebe uopće?

IVICA (*valja se među jastucima*): pusti me da spavam jebote, moram bit u formi, party će trajat minimalno dva dana...

Marica se rasplače od nemoći.

IVICA: ako ćeš plakat, makni mi se od kaveza

MARICA: daj se osvijesti kretenule

IVICA: s tobom uvijek neka drama

MARICA: čuješ li me? oboje ćemo umrijeti!

IVICA: uvijek si tako negativna Marice...

Ivica se zakukulji i nastavi spavati.

Vještica u prostranoj kupaoni. Ispred nje na stolu razne spravice za sjeckanje, veliki nož i jedna pila. (CRVEN) MARICA ulazi u kupaonu, gura je nevidljiva sila.

VJEŠTICA: lijepo tu leži, kao da ćeš na masažu. pa ćemo te fino uspavati i navući zastor... (vještica navlači zastor oko stola) ne želimo da itko zna što se zaista događa...

Crven(maricu) neobjašnjiva sila polegne na stol.

(CRVEN)MARICA: usnula sam jučer čudan san...

VJEŠTICA: ma daj?

(CRVEN)MARICA: sanjala sam obezglavljenju ženu...

Uto naglo odgurne Vješticu, zgrabi nož i skoči s druge strane stola.

VJEŠTICA: ajme koja gnjavaža. ti se sad kao opireš. ali zaboravljaš da ja imam magične moći...

(CRVEN)MARICA: pusti nas da odemo!

VJEŠTICA: ...i da mogu izokrenuti svaku priču...

(CRVEN)MARICA: otključaj lvicu, priznaj mu što si planirala i pusti nas da odemo!

VJEŠTICA: pa dobro jel ti sebe čuješ, kakav bi to bio kraj bajke, grozan

(CRVEN)MARICA: učini što sam ti rekla. idemo do lvice.

Vještica opušteno sjedne na rub stola.

VJEŠTICA: umišljaš draga, vidiš stvari kojih nema, vrtiš scenarije u glavi koji nemaju veze sa stvarnošću

(CRVEN)MARICA (*približava joj se prijeteći nožem*): ne pravi me ludom, idemo

VJEŠTICA: nigdje mi ne idemo draga moja, tebi treba pomoć

(CRVEN)MARICA: to svakako

VJEŠTICA: pogledaj što si radiš

(Crven)marica odjednom počne mahati nožem i ozljeđivati samu sebe.

(CRVEN)MARICA: ne! ne! prestani! molim te prestani, boli me. aaa! ne! pusti me!

Vještica se smije. Crven(marica) uspije odbaciti nož, ali već krvari na više mjesta.

VJEŠTICA: mogla bih sad nazvati psihijatriju, reći im da si poludjela, da smo te jedva spriječili da se ne ubiješ...

(Crven)marica si daje pljuske, udara se i čupa se za kosu.

(CRVEN)MARICA: prestani! prestani, molim te!

VJEŠTICA: ali kako sam ja mekog srca...

(CRVEN)MARICA: lvice! lvice!

VJEŠTICA: ah ti tvoji smiješni pokušaji...

(Crven)marica otrči prema kavezu u kojem je zarobljen lvice.

CRVENMARICA: Ivice! Ivice!

IVICA (*pridiže se u krevetu*): isuse bože! što ti se dogodilo?

CRVENMARICA (*očajničkim glasom*): Ivice, moraš mi vjerovati, hoće me skuhati i sutra poslužiti na saturnalijama! a tebe spaliti! (*plačno*) Ivice moraš mi vjerovat... moraš... (*sruši se na pod uz njegov kavez*)

Dolazi Vještica. Hoda ravno prema kavezu s Ivicom i otključa ga.

VJEŠTICA (*Ivici*): tvojoj sestri nije dobro

IVICA (*ustaje i izlazi iz kaveza*): dobro hoće li mi netko objasniti koji se kurac ovdje događa?

VJEŠTICA: tvojoj sestri nije dobro... našla sam je u kupaoni, htjela si je prerezati vene... pričala je o nekom silovanju...

CRVENMARICA (*skoči s poda, nekontrolirano vrišti*): laže Ivice! laže čim zine!

VJEŠTICA (*Ivici*): pokušala sam joj izvući nož iz ruke... ali onda je počela prijetiti i mahati njime... vidiš i sam na što slični... (*Crvenmarici*) Marice, dušo, mi smo tu da ti pomognemo, mi smo tvoja obitelj... smiri se... nazvat ćemo pomoć...

Vještice krene nazvati psihijatriju. Crvenmarica se zatrči u nju i izbije joj mobitel iz ruke.

CRVENMARICA: lažeš, lažeš čim zineš! Ivice dođi, pokazat ću ti, htjela me izrezati, čak je i pilu pripremila...

Crvenmarica krene prema kupaoni. Vještica sliježe ramenima i vrti glavom, znakovito pogledava Ivicu, oboje krenu za njom u kupaonu. Kada uđe u kupaonu, Crvenmarica vidi da ničeg više nema.

CRVENMARICA: tu je bila! evo tu! i sve ostalo...sad je nema... naravno da ju je makla... kučka!

IVICA: ej ej, zaboravljaš da je ona moja...

CRVENMARICA (*odgurne ga*): idiote! trebala sam pobjeći i pustiti te da umreš!

VJEŠTICA: molim te, ne razgovaraj tako s mojim partnerom... Marice, tebi treba pomoć... i mi smo tu da ti je pružimo...

IVICA (*Crvenmarici*): tebi stvarno nije dobro... (*Vještici*) ...daj joj nešto za smirenje jebote...

VJEŠTICA (*zabrinuto, Ivici*): mene je strah da ona opet nešto ne pokuša... uostalom pogledaj, vidiš da krvari, moramo nazvati Hitnu... reći ćemo im što se dogodilo... pa neka oni odluče... mislim tko zna, može si opet učiniti nešto nažao... sebi ili ne daj bože nama... mislim ja ne znam za šta je ona sve sposobna... ali vjeruj mi, ovo što sam vidjela... stvarno se bojim da nam...

Crvenmarica se zatrči prema Vještici i gurne je svom snagom.

CRVENMARICA: aaaaaaa! kravetino lažljiva!!! mrzim te!

Vještica izgubi ravnotežu i padne u kadu. Počne šikljati voda.

VJEŠTICA: neee! nee! samo voda ne! jebena braća! prokleti patrijarhat! (*počne se bacakat kao da je svaka kap ozljeđuje*) gdje je moja besmrtnost?! gdje je moja slava?!

Vještica ispusti bolni krik i izdahne. Crvenmarica se rasplače i stropošta na pod. Ivica stoji skamenjen, u nevjerici.

Za stolom sjede Ivica, CrvenMarica i njihova majka.

MAJKA: to sam dočekala... da mi djecu sumnjiče za ubojstvo... kakva sramota... sigurna sam da me svi susjedi ogovaraju

IVICA: nismo je ubili, koliko ti puta moramo reći

MAJKA: šta to meni znači kad svi misle da jeste... i još su tu pilu našli... isuse bože...

CRVENMARICA: majko, nismo ubili tu ženu

MAJKA: a što ste uopće radili u njezinoj kući?

IVICA: pa živjeli smo s njom jebote, jel ti slušaš što ti govorimo...

MAJKA: ali zašto? ne razumijem

IVICA: tebi sve treba crtati

CRVENMARICA: Ivica je bio s njom u vezi

MAJKA: s tom babuskarom? pa imala je sto godina

IVICA (koluta očima, pali cigaretu): možda ovo nije bila tako dobra ideja

CRVENMARICA: majko, mi smo ti htjeli predložiti da sad kad tate više nema, da ti pomognemo...

financijski... njezina kuća je pripala nama... mi ćemo je prodati

MAJKA: ništa ja ne želim od vas... jedva da se ikad javljate

IVICA: evo sad, drama u drami

MAJKA: i još me ovako osramotite...

CRVENMARICA: mi ti samo želimo pomoći...

MAJKA: ne trebam ja vašu pomoć... gdje ste bili kad vam je otac umirao?

IVICA: čuj nju, umirao, pa koliko je to dugo umirao od srčanog udara?

MAJKA: cijeli život! uvijek sam mu govorila kako su baš nas morala dopasti tako zločesta i neposlušna djeca.

CRVENMARICA (ustaje): mislim da smo svi rekli što smo imali, i da priču možemo pomalo privesti kraju.

Ivica i dalje sjedi. Pali cigaretu.

MAJKA (Crvenmarici): a ti, ti si uvijek bila tako samoživa... sjećam se ono kad sam te poslala da otpratiš Ivicu na trening... a ti si jednostavno odšetala nekud svojim putem... uvijek si bila takva...

Crvenmarica šuti i gleda je.

CRVENMARICA: u pravu si.

Crvenmarica ustaje i odlazi. Zatvara vrata za sobom. Majka pilji u točku na stolu. Ivica se ljulja u stolici i puši.

MAJKA: pušenje ti nije zdravo, dobit ćeš rak pluća

IVICA: ma nemoj

MAJKA: ma moj

Ivica zaigrano ispuhuje kolutiće dima.

IVICA: ma nemoj

MAJKA: ma moj

Svjetla se gase. Nadmetanje „ma nemoj – ma moj“ traje još neko vrijeme.

...i tako su živjeli sretno do kraja života.

***BLOOPERS**

impro, overlapping, brza izmjena

Majka telefonira, raspituje se kod nekoga kako da ne plati porez na kuću koju su Ivica i Marica ipak prepisali na nju...

Marica i Lovac prolaze scenom držeći se za ruke, hihoću se, ljubakaju, odvratno su slatki...

Ivicu pritvore, prolazi s rukama na leđima u pratnji policajca (policajac - otac).

Policajac ga pritom udara, prelazi svoje ovlasti...

Vuk plače na terapiji (terapeutica - bakica) na koju je prisiljen ići zbog optužbi za pokušaj silovanja...

Vještica tegli ogromni križ – fingira prizore padanja pod križem, viče razapnite me, zahtjeva (u maniri dive) da joj netko donese rubac... dinamika njezinog prizora mora biti naizmjenična: žrtva – diva, žrtva – diva...

Prolaze djevojke (s partija). Jedna priča drugoj kako je u Gloriji čitala o Vuku i lažnim optužbama za silovanje i kako joj je on užasno zgodan. Druga priča kako je u Jutarnjem čitala o samoubojstvu Vještice, nije joj jasno zašto bi se netko tko je bio tako bogat i lijep i poznat ubio...

Na kraju prazna scena, začuje se Glas iz Udruge za spašavanje zlostavljanih žena: tumači (nekome) kako se zakone u praksi ne provodi, jer ih se nikad nije provodilo, jer je to naša stoljetna tradicija, zaštićeno kulturno dobro, uvedeno na popis nematerijalne kulturne baštine – zbog toga neprovođenje zakona moramo štiti od štetnih vanjskih utjecaja i predano raditi na osnaživanju stanovništvakako bi moglo izdržati teror i uspješno se prilagoditi trajnim uvjetima kaosa, nasilja i bezakonja...

Zvuk poklopljene slušalice.